

da pschpowedacž: So smy derje naschich Njehow dla satamani, a so tym Zidam niczo nepomba, hacž su runje wobrjesani, dofelž tajke Wobrjesanje jich newucziszi wot Njehow, fajž czi Propheetojo praja: hacž su runje na Gzjeli wobrjesani, da je tola ta Wutroba newobrjesana a neczista. To pak wumozje nas, schtož to Ewangelion dale prjeduje, so je nasch luby Knes Krysus, kotryž Sakonju niczo winosty nebje, a bes Njeha bje, so tola pod Sakon podal a so wobrjesacž dal, so by tak Urjachu na tym Sakonju mjel, a knemu prajicž mol: Słysch, ty Sakonjo! ty me k Wotrocžkej czinisich, fiz ja tola tu oj Knes smy, tehodla dyrbisich ty tež služicž, a jasž moj Wotrocžk a Jaty bycž.

To Prawo tak, kotrež nasch luby Knes Krysus ja swoju Parschonu na tym Sakonju ma, to schenkujje won mi a tebi; wosute temu Sakonju jeho Prawo, kotrež nad nami jako khudymi Njeschnikami mjesesche, a nas wot teho sameho zylje wumozje a wuwedze. Tola tak, so bychmy niczo neczinili a žiw nebili, fajž my zemj, ale tak, so dzejž nej smy czinicž moli, schtož smy dyrbeli, budze nam wodate, a nebudze nam tak pschirachnowane, so by nam na naschej Sbožnoszi schkodne bylo.

Tehodla nepotrebaju czizami teho Wobrjesanja, kotřiz do Krysusa wjerja. Pschetož woni su niz jeno wot teje a tež wot druhich Wobczeznosžow teho Sakonja frej, ale maju tež psches Krysusa Wodawanje tych Njehow a to Polubenje teho wjecžneho Žiwjenja. Tehodla moza so kwalicž a rez: Ton Sakon mi niczo nepomba, to Wobrjesanje tež niz. To pak mi pomba, so ja wjerju, so je Krysus wobrjesany, pschetož to je so moje dla stalo, so bych njekoho mjel, kotryž by samne Nuki byl, moj Dot na so wšal, kotryž mi ton Sakon mojeho Njeha dla dopokasacž moje.

Tehodla zu ja so jeho Newinosžje trosch-

towacž a rez: Ton Sakon je na Kwilu fajž Knes we Nebežach byl, pschetož won je nas Gzlowekow psched Bohom wobškorzil, schtož smy czerpicz dyrbeli. Nam so tež neprawje nešta, dofelž ton Njeh saprjecž nemožachmy. Ale njetk je so pschewobrocžilo, dofelž smy psches to Wobrjesanje Krysusowe wot Woflecža teho Sakonja wumozeni.

Smojim Wobrjesanjom, smosej Subosžju k Bohu a k Gzlowekam a smosej Pošluschnosžju neje niczo dokonjane, na tu nochzu twaricž a so spusczecž. Schitka moja Nadžija, Troscht a Moz dyrbi ta bycž, so je Krysus pošluschny, newinosity a šwjaty. Tajke Dowjerenje a Nadžija nebudze me šjebacž, pschetož to je wjesty Troscht a twerdy Schit. Bredy hacž ja to mjesach, da mjenjach ja, so dyrbu to czinicž, a ton Sakon dopelnicž, aby satamany bycž: Njetk pak ja wjem, so je to mi a schitkim Gzlowekam nemožna Wjez, tajku Wobczeznosž snež. Krysus pak je tušamu wot nas preicž na so wšal, a je so pod ton Sakon podal, a stym Wobrjesanjom sapoczał, so by schitko dopelnit, a wot teho niczo wobnufach newostajit, schtož bjesche Boh nam khudym Njeschnikam k Pošluschnoszi horjepołožil. To je moj wutrobny Troscht.

Ja dyrbu derje mojeho stareho Hadama skludžicž a ktemu dzeržecž, so by to czinit, schtož dyrbi, hewak bych zylje nepošluschne Džeczo byl. Alle tudy so psches Wjernu wulka Nepošluschnosž namaka. Wdy czinimy wele, schtož wostajicž dyrbeli, a neczinimy wele, schtož czinicž dyrbeli, drudy pak skoro do wulkich a žadlawych Njehow sapanemy. Tudy žadny drugi Troscht neje, hacž so my bježimy pod to Pschitrywanje, kotrež rjeka: Krysus je so pod ton Sakon podal! A dyrbimy so stym troschtowacž, schtož nam na naschej Pošluschnoszi pobrachne, so to je Krysus dopelnit. Pschetož snami nidy tak daloko pschindž nebudze, so my to schitko czinimy, schtož czinicž dyrbimy, fajž šwjaty